

עמ"ת 2312/09 - יעקב דהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

עמ"ת 2312-09-17 דהן(עצייר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 312341/2017

בפני כבוד השופט ישראל פבלו אקסלרוד
העורר יעקב דהן (עצייר) ע"י ב"כ עו"ד בנימין גריינן
נגד מדינת ישראל תביעות נגבי באמצעות עו"ד אסף גיל
המשיבה

החלטה

לפנוי ערכ על החלטות בית משפט השלום בבאר שבע בבקשת המשיב אשר הוגשה בתיק מ"ת

17-07-48366, להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ההחלטה עליה מכוון הערכ: החלטה מיום 30/7/17 - ניתנה על ידי כב' השופט הבכיר ש' שטרית בה נקבע כי קיימות ראיותلقואורה להוכחת אשמתו של העורר; החלטה מיום 22/8/17 - ניתנה על ידי כב' השופט בן טולילה, לאחר שהתקבל מסקיר מעצר בעניינו של העורר, במסגרת הוראה בית משפט קמא הנכבד על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים.

כתב האישום

1. כתב האישום מייחס לעורר עבירות של קשר רפואי לביצוע פשע, התפרצויות למקום מגורים וגנבה. נטען, כי ביום 9/7/17 בסמוך לשעה 11:00 קשר העורר קשר עם ישראל מנתוזה (להלן: "ישראל"), אשר גם כנגדו הוגש כתב אישום באותה הפרשה, כדי להתפרק לbijtah של המתלוונת. נטען, כי העורר נפגש עם ישראל אמר לו, לעורר, שאפשר להתפרק לדירה כי יש לו, לישראל, מפתח אותו קיבל מהמתלוונת וטרם השיב לה אותו. נטען, כי השניים הגיעו אל הדירה והתפרצו אליה בצוותא כאשר ישראל פותח את דלת הדירה באמצעות המפתח והעורר ממතין בחוץ ומתחזף. באותו המועד, גנבו השניים רכוש רב, תכשיטים שונים וশעונים, בשווי 30,000 ₪ לערך, אותו נטלו מגירות בחדר השינה.

נטען, כי העורר הוא שלקח את הרכוש, וכי הוא הבטיח לישראל, שיתחלק עמו בכספי לאחר שימושו אותו.

ההחלטה בית משפט קמא מיום 30/7/17 - ראיותلقואורה

2. לאחר ששמע בית משפט קמא הנכבד את טענות הצדדים לעניין הראיות, נקבע כי קיימות ראיותلقואורה מבוססות היטוב. נקבע כי התשתית הראיתית הנה עדותו של ישראל אשר הייתה מלאה, מפורטת, סדרה,

עמוד 1

הגוניות וברורה. נקבע, כי היו עדות פרטיהם מוכנים. לשאלת הצורך בחיזוק בשלב זהה, לאור העובדה של עדות ישראל בבחינת עדות שותף לעבירה, ציין בית משפט קמא הנכבד כי הנושא ידוע במסגרת התקין העיקרי וכי מכל מקום, קיים חיזוק בדמות הוודאותו של ישראל בפני המתלוונת, בטרם נעצר, ובהודות העיקרי וכי מועד מועד מוקדם, ניתן למסורו את העורר לעבירות המיחסות לו. ששלח ישראל למלוונת לפני המעצר, בהן הוא קשור באופן מובהק את העורר לעבירות המיחסות לו. בית משפט קמא גם ציין שיש להביא בחשבון את שקריו של העורר ואת העובדה שהוא לא מסר כל אליו לגבי מועד ההתרצאות. כן קבע בית המשפט, כי אין כל מניע מצדו של ישראל להפליל את העורר וכי העורר פטר את עצמו בטענה כי ישראל הוא "פסיכופת" (יציין כי אכן ישראלי סובל מבעיות נפשיות וmundane אישיות).

החלטת בית משפט קמא מיום 17/8/22 - אי קבלת המלצות הتسkieר ומעצר עד תום ההליכים

3. בעניינו של העורר הוגש تسkieר מעצר, אשר סוקר את הרקע האישי והמשפחתי שלו. שירות המבחן מתיחס לעברו הפלילי של העורר בעבירות רכוש, סמים ואלימות כמו גם למאסרו ולהתמכרותו ובחירתו לחברה שלעיתים. נרשם כי לאחרונה, בשנת 2016, עבר טיפול גמילה ב"רטוננו", בהצלחה. ציין, כי העורר מעצר בתיק זה יום לפני תום תקופת מבחן. באשר למעצר מתיחס שירות המבחן לחששו של העורר כי המשך המעצר עלול להביא לנסיגה אצלו, בשל החשיפה והפיטהו לסמים המצויים בין כתלי הכלא, בעוד הוא עושה מאמצים גדולים להימנע משימוש כדי לא לאבד את הקשר עם בת זוגו וילדיו.��ין המבחן מצא, כי קיימת רמת סיכון להתקנות פורצות גבולות, שנitin לצמצמה באמצעות חלופה סמכותית ומצבת גבולות, תוך המשך הליך טיפולו ביחס לטיפול בהתכרכויות בירוחם. שירות המבחן מודיע כי קיים פוטנציאלי לשיקום ורכzon אמת של העורר לעורוך שינוי בחיו.��ין המבחן גם בא למסקנה, לאחר שבchan את המפקחות שהוצעו, בת הזוג של העורר ואמה, כי המדבר בערבות רציניות המודעות לנדרש מהן, המנהלות אורח חיים תקין, אשר לא יעדמו את הקשר הזוגי. לאור האמור ונוכח המחיר שעולם העורר לשלם אם יפר תנאים, היא גם תפסיק עמו את הקשר הזוגי. לאור האמור ונוכח המחיר שעולם העורר לשלם אם יפר תנאי שחרור, בא��ין המבחן למסקנה שיש לשקל שחרור לחלופה המוצעת, תוך המלצה להוסיף ערבה מפקח נוסף ומנתן צו פיקוח מעצר.

4. בהחלטתו מיום 17/8/22 צהר כב' השופט בן טולילה על הקביעה בדבר מסוכנותו הגבואה של העורר, וכן עברו הפלילי והעובדת כי ביצע את המיחס לו כאשר תלוי ועומד בעניינו צו מבחן. לעניין החלופה, קבע בית משפט קמא הנכבד, כי לא די בה כדי לצמצם את מסוכנותו של המثبت, שכן היא מחזירה את המבקש לבתו ולסבירתו הטבעית, בת הזוג הציגה עדות מגונות באמרה כי העורר לא ביצע את המיחס לו וכי עשויה היא לשמש עדת הגנה, היא הייתה בת הזוג בעשור האחרון ולא הייתה גורם מצב גבולות, וכן כי אמה של בת הזוג עבדה ולא תוכל לשמש ערבה לאורך זמן. בית המשפט התרשם כי הערבות לא תוכלנה לשמש גורם אסרטיבי עבור העורר וכי לא די בהתקשרות למשטרה במקרה של הפרה. בית המשפט קבע, כי שירות המבחן נתן את כובד המשקל להליך הטיפולו שאותו עבר העורר טרם מעצרו וכי עצם העבודה שהסתבר, מצביעת על כך שההליך לא היה מוצלח.

טענות העורר

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

להלן, בתרמיצית, טענות העורר בהודעת הערר ובדיוון:

א. טעה בית משפט קמא בקבעו כי קיימות ראיות לכואורה מבוססות היטב. התשתיות הראייתית מבוססת רק על הودעתו של השותף לעבירה, ישראל. טעה בית המשפט בקבעו כי גרסתו של ישראל הייתה סדורה, הגיונית וברורה. נטען כי קיימות סתיות מוחותיות בין הגרסה שמסר ישראל במשטרה לבין זו העולה מראיות אחרות בתיק החקירה (בגישה עם המתלוונת והעורר, ובשיחת הטלפון בין ישראל והמתלוונת, ובעימות בין ישראל לעורר).

ב. קיים חוסר היגיון בעדותו של ישראל. אם הוא החזיק את המפתח לדירת המתלוונת, מדוע היה זקוק לעורר שותף?

ג. קביעה בית המשפט, כי ישראל ידע פרטים מוכנים אינה נכון, שכן ישראל גר בתוך ביתה של המתלוונת והוא מבקר שם לעיתים קרובות, ולפni שנפתחה החקירה ישראל שוחח עם המתלוונת וקיבל ממנה את כל הפרטים לגבי התפרצויות ולגבי הרכוש שנגנבו. על כן, אין אלו פרטים מוכנים.

ד. גם אם העורר לא מסר בחקירה בחלוקת מהנושאים פרטים מלאים, הוא לא שיקר בחקירה, כקביעה בית משפט קמא.

ה. עדות שותף לעבירה טעונה תוספת של חיזוק, והוא אינם קיימים. בנוסף, המשיבה עצמה טענה כי בשלב זה אין דבר לחיזוק גרסתו של ישראל וכי בשלב זה אין צורך בכך. לגבי קביעה בית משפט קמא בדבר היוות הפלתו של העורר לפניה פתיחת החקירה בבחינת דבר לחיזוק, נטען כי ההיפך הוא הנכון, שכן גרסה מוקדמת זו אינה תואמת את הגרסה שמסר ישראל במשטרה.

ו. קיימת מחלוקת פוסקים בבית המשפט העליון בדבר הצורך להציג על תוספת של חיזוק, בשלב של דין בקיומן של ראיות לכואורה במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים.

ז. עדות שותף לעבירה כוללת, בהגדלה, מניע. על כן, לא נכון הקביעה כי לא היה לישראל מניע להפלתו של העורר.

ח. טעה בית משפט קמא משקיע כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות ברמה גבוהה וזאת לאור עצמת הראיות הלכאוריות הקיימות בתיק. אם מתאפשר טענת הכרסום, הרי יש בדבר כדי להשפיע על עילת המעצר.

ט. לעניין הערכות: לא היה מקום לפסול את בת הזוג: היא והעורר אינם מתוגורים יחד מזה תקופה ארוכה, וגם אם היא אינה חלופה מיטבית, אין לפסול אותה לחייבן בעוד ששירות המבחן התרשם באופן חיובי ממנה.

טענות המשיבה

.5. להלן, בתרמיצית, טענות המשיבה כפי שהועלו בדיון:

א. לעניין הדרישה לתוספת ראייתית לחיזוק - העמדה שהביעה המדינה באותו המקרה אליו מפנה ב"כ העורר נגעה למקורה הפסיכיפי, שם מדובר היה بعد משנה ייחיד, מקום בו נדרש סיוע ולא תוספת של חיזוק.

ב. בכל מקרה, קיים חיזוק בשלוש: המתلونנת פגשה את העורר וישראל השותף זהה האחרון הטיח בעורר כי היה שותפון; שיחת הטלפון של ישראל עם המתلونנת בה אמר ישראל כי מי שביצע עמו את ההתק讽刺ות הוא העורר; תכתבות מסרונים בין ישראל למתلونנת. אלה מהווים נדבר מאמתandi בכר ואין חובה כי תהיה זו ראייה חיצונית.

ג. מוסכם כי ישנים אי-דיוקים בגרסאות השותף ישראל, אך טוען שאין בהם כדי לכרטסם. טוען שליבת הגרסה של ישראל הייתה זהה.

ד. לשאלת בית המשפט לגבי הסיבה לכך שלא בוצעה פעולה איכון של הטלפון של העורר ניתנה תשובה כי הסיבה לא ידועה לב"כ המשיבה.

ה. לגבי החלופה המוצעת טוען שאין להורות על חזרתו של המשיב לעיר מגוריו, שכן בת הזוג מגוננת וכי יכול להיות שהוא עדת הגנה, וכי שתי הערכות האחרות אין מתאימות, בין היתר לאור עברו הפלילי של העורר.

ו. עצם ביצוע העבירות נשוא תיק זה מצביע על כך שההליך השיקומי בו היה נתון העורר "לא נחל הצלחה כל כך גדולה".

דיון והכרעה

.6. זהו מקרה בו רأוי, לטעמי, להתערב בחלוטותיהם של שופטי בית משפט קמא הנכבדים. דעתך שונה מדעתם, הן לעניין עצמת הריאות וכטזאה מכך, גם לעניין התיחסות להמלצות קצין המבחן ושחרורו של המשיב לחולפה המוצעת.

.7. אינני סבור, כי ניתן לומר שהראיות בתיק החקירה הן מבוססות הטוב. כאמור, המקור היחיד לריאות הוא השותף, ישראל. בית המשפט קמא מצא כי עדותו של ישראל הייתה מלאה, מפורטת, סודורה, הגיונית וברורה. יתרון כי כך היו פני הדברים, אילו לא היו בתיק החקירה ראיות נוספות, בדומה הקלטה שהשicha של ישראל עם המתلونנת והעימות בין העורר לישראל. ב"כ המשיב לא הבהיר קיומן של סתרות בין הגרסאות השונות שמסר ישראל, אך טוען כי הדבר הוא בעניינים שליליים וכי גרעין הגרסה הנו תואם. אינני מסכים לכך.

לשאלת מתי נקשר הקשר מסר ישראל בהודעתו ובשicha עם המתلونנת כי היה זה ביום ראשון בבירוחם הלאומי ואילו בהמשך הודעה הוא מסר כי היה זה ביום שבת בקיוסק של צזיקן; לגבי השאלה איך ידע שהמתلونנת

aina בבית הוא מסר בהודעה כי דפק בדלת, בעימות הוא מסר כי העורר אמר לו, ובשיחת הטלפון אמר כי העורר צפת על הבית; לגבי השאלה מי יוזם את הרעיון לפרוץ לדירה מסר ישראל בהודעה במשטרה כי היה זה רעיון שלו ואילו למתלוננת הוא אמר בשיחה כי העורר הציע זאת; לגבי נסיבות הימצאות מפתח הדירה בידו מסר ישראל בהודעה במשטרה כילקח אותו מאדן החלון, ואילו בעימות הוא מסר כי המתלוננת נתנה לו את המפתח.

בנסיבות בהן אין כל ראייה חייזנית לגרסת השותף ישראל למעורבות של העורר בהתפרצויות, לא ניתן לומר, לטעמי, כי מדובר בסתיירות לגבי נושאים בלתי חשובים. חוסר ההתאמה הוא בשאלות מרכזיות בעבירות הקשר וההתפרצויות, ויש בכך כדי להחליש את עצמתן של הריאות לכואורה, במידה זאת אשר יש ליתן לה משקל ראוי, בבואו לשקל את שחרורו של העורר לחלופה.

8. כאמור, קיימת מחלוקת בין הצדדים באשר לשאלת האם על המשיבה להציביע, בשלב הזה של הדיון בקיומן של ריאות לכואורה, על קיומו של חיזוק לעדות השותף. נראה כי קיימת מחלוקת פוסקים, כפי שהציביעו עלייה הצדדים.

monic אני ליטול כהנחת בסיס כי אין צורך בהצבעה על קיומו של חיזוק בשלב הזה. יחד עם זאת, העובדה כי אין, ولو ראייה אחת חייזנית, לריאות שמקורן בגרסת ישראל, יחד עם הכרסום הקיים בגרסה זו בנקודות בעלות חשיבות, מסקנתה היא כי עצמת הריאות מחיבת התיחסות שונה לנ吐נים הנוגעים לאפשרות שחרורו של המשבח לחלופת המעצר שהוצאה. במילים אחרות, נקודת המוצא בבחינת חלופת המעצר תהיה שונה מזה אשר שימושה את בית המשפט, בבואו להביא בחשבון בעניין זה את עצמת הריאות.

9. מעבר לצורך אציג כי גם אם הייתה מוכן לראות בשיחה של ישראל עם המתלוננת ובחלופי המסרונים עמה משומח חיזוק, למורת שמקורן של אותו החיזוק הוא בראייה היחידה הקיימת, שהיא גרסת ישראל השותף, הרי נוכח "חולשתו של החיזוק", ספק אם היה בו כדי לענות, בשלב הזה, על דרישת החיזוק לעדות.

10. בית משפט קמא קבע בהחלטה לעניין עצמתן של הריאות, כי ידיעתו של ישראל על פרטים מוכمانים, מחזקת את אמינותו הודעתו. בכל הבוד, נראה כי בית משפט קמא נתפס לטיעות בעניין זה: מתיק החקירה עולה, כי ישראל היה בן בית אצל המתלוננת ואף גר שם. ישראל עצמו טען בחקירה כי הוא חי אצל המתלוננת בבית, וידע אכן כל דבר נמצאה. ישראל ידע אפילו באיזו מגירה בדיקת תימצא שkeit בה יכול להשתמש כדי לאסוף את הפרטים שנגנבו. לא רק זאת, אלא בשיחת הטלפון שהתנהלה בין ישראל למatformה היא מסרה לו פרטים לגבי ההתפרצויות והגנבה. אם כן, אין מדובר הוא בפרטים מוכمانים וממילא אין למצוא בכך חיזוק כלשהו לגרסת השותף ישראל.

11. טען ב"כ העורר כי יש לישם את "מקבילית הכוחות" בין עצמתן של הריאות לבין עצמתה של עילת המעצר. אכן, יש בעצמתן של הריאות כדי להשဖע על נתיתו של בית המשפט להורות על שחרורו של הנאשם לחלופה זאת או אחרת, וממילא יש לכך גם משקל לעניין התאמת החלופה. נקודת המוצא של בית משפט קמא הנכבד, בבואו להחליט אם לשחרר את העורר לחלופה המוצעת הייתה כי קיימות ריאות

בעלות עצמה, שנמצא להן חיזוק, נגד העורר. לאור הדברים דלעיל, נקודת המוצא של תהא עתה שונה, והדברים יפורטו בהמשך.

12. בכך יש להוסיף כי מסיבות שלא ידועות, לא מצאה המשטרה לנכון לתמוך ראיותיה בפועל אicon בהתייחס לטלפון של העורר. לא מן הנמנע שהיה בתוצאות של פעולה זאת כדי להציג, לכואן או לכואן, לגבי מעורבותו של העורר במעשים שבכתב האישום. מתיק החקירה עולה כי המשטרה ניסתה לבדוק מצלמות במקומות רלוונטיים והדבר לא עלה בידה, מסיבות כאלה או אחרות, אך לא ברור אם נבדקו כל האפשרויות בעניין זה. העורר בעצמו ביקש מבית משפט קמא, בין היתר, לקבל תזכיר מצלמות אבטחה של הביטוח הלאומי, אשר לפי אחת מגרסאותו, ישראל נפגש עם העורר שם. גם בכך יש כדי להשליך, במידת מה, על עצמתן של הראיות, אשר כולן מקורן בישראל השותף.

13. שירות המבחן מצא את בת הזוג של העורר ואת אמה, כחלופות רציניות, המודעות לנדרש מהן, נורמליות, אשר לא יסתבכו עם החוק. על כן, המליך על שחרור העורר בפיקוחן, תוך הוספת ערב מפקח נוספת. בית משפט קמא מצא, כי בת הזוג גילתה גישה מגוננת בחיקرتה בבית המשפט וכי שתי הערכות אין אסטרטגיית במידה הנדרשת, וכן כי בת הזוג לא מנעה את הסתבכותו של המשיב למרות שגורו יחד וכי היא עשויה לשמש עדת הגנה.

אכן, בת הזוג, אנט, נשאלת מה היא חושבת על המעשים המיוחסים לעורר והוא השיבה, כי הוא לא עשה זאת. לגבי הטעינה שהעורר וישראל נפגשו אצל צויצק טענה כי היא נזכרה שהיתה עם העורר בחנות הגלידה. כל אלה אינם לזכותה של אנט כערבה. יחד עם זאת, כפי שהודגש לעיל, נקודת המוצא עתה שונה. בנסיבות אלו, גם אם הערכות אין מיטביות ובית משפט קמא קיבל רושם שונה מזה של קצין המבחן, תיטה עתה הCPF לזכותו של המשיב כך שנינתן לאמץ המלצת שירות המבחן והתרשםותו החיוונית מן הערכות.

14. איני מתעלם מעברו הפלילי של העורר, שהוא מכובד ובעל משמעות רבה לחובתו. יחד עם זאת, כאשר ברקע ראיות ממוקור אחד בלבד שקיים בהן כرسום בעל משמעות בנסיבות העניין, נכון המצב הראיתי בשלב זהה, ובהינתן העובדה שהעורר מצוי בעיצומו של תהליך שיקום אשר החל עד כה, וכן נכון חשו של העורר כי ייחשך לסמים במהלך מעצר ארוך, סבור אני שאין לחשוף את העורר לטיסICON כי תהליך שיקום ארוך וקשה, ירד לטמיון בשל מעצר עד תום ההליכים. בל נשכח כי מעצר אינו מקדמה לעונש ואם יסתבר כי העורר ביצע את העבירות המיוחסות לו, וודאי יpunish על פי הדין.

15. אשר על כן, בכלל הנسبות, אני מורה על קבלת העורר ועל שחרורו של העורר בתנאים הבאים:

א. מעצר בית בביתה של בת הזוג ברחוב אלקליל 32/509 בעיר ירוחם.

ב. המשיב יהיה בפיקוח של אחד מן הערכות אשר פרטיהם כדלקמן:
אוחנה אנט ת.ז. 34395467 טל 054-9851511; אוחנה מרים ת.ז. 68264985 טל 050-4395232
אלבז אביבית ת.ז. 61996799 טל 054-6434252 וזואת בהמשך כל

שעות היוםה.

ג. המשיב יחתום על התcheinבות עצמית בסך 20,000 ₪ וכל אחת מן
הערבות יחתום על ערבות בסך 20,000 ₪.

ד. יופקד ב��פת בית המשפט סכום של 7,000 ₪.

ה. אני מתיר למשיב לצאת מעצר הבית אף ורק לצורך דינום בביהמ"ש,
פגישות במשרדו של בא כחוי, פגישות בשירות המבחן וטיפולים רפואיים, והכל על פי
זמןנות מראש ובכתב בהם יהיה מצויד המשיב בעת שיצא מהבית ובלבד שבכל יציאה
czו ילווה המשיב ע"י מי מן העربים. הودעה על היציאה תימסר למשטרת ישראל.

ו. המשיב יהיה בפיקוח מעצרים של שירות המבחן, וזאת במשך 12
חודשים מיהום. אני מזהיר את המשיב כי עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן וכי אי
שיתוף פעולה, כאמור, יהווה הפרה של תנאי מתנאי השחרור.

ז. אם לא ימלא המשיב אחר תנאי השחרור, יש להביאו בפני שופט לא
יאוחר מ- 8/9/17 בשעה 12:00.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ז, 07 ספטמבר 2017, בהעד
הצדדים.